

امام صادق علیه السلام هرگاه قرآن را به دست می گرفت، قبل از گشودن و تلاوت آن، چنین دعا می کرد:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ، جَعَلْتَهُ هَادِيًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ، اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً، وَقِرَاتِي فِيهِ فِكْرًا، وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَارًا، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ، وَلَا تَطْبَعُ عِنْدَ قِرَاتِي عَلَى سَمْعِي، وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ بَصْرِي غِشَاوَةً، وَلَا تَجْعَلْ قِرَاتِي قِرَاءَةً لَا تَدَّبَّرَ فِيهَا، بَلْ اجْعَلْنِي أَتَدَّبَّرُ آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ، أَخَذًا بِشَرَائِعِ دِينِكَ، وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَاتِي هَذْرًا، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ.

(بحارالانوار، علامه مجلسی، ج ۹۲، ص ۲۰۷)

سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۱ :	قرآن # القارعه_ آیه ۱
– أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ – بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ – الْقَارِعَةُ	
پناه می برم به خدا از شیطان رانده شده – به نام خداوند بخشنده و مهربان کوبنده	فارسی =
الله ئا پناه آپاری رام شیطان رجیم نن – الله ئین رحمان و رحیم آدی نان (باشلییرآم) – چالان !	ترکی =

سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۲ :	قرآن # القارعه_ آیه ۲
مَا الْقَارِعَةُ	
چیست کوبنده	فارسی =
چالان نئه دی؟!	ترکی =

سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۳ :	قرآن # القارعه_ آیه ۳
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ	
و تو چه دانی که کوبنده چیست	فارسی =
و سنن نئه بیلیر سنن کی « قارعه » نئه دی؟	ترکی =

قرآن # القارعه_ آیه ۴	سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۴ :
فارسی =	یَوْمَ یَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ
ترکی =	روزی که مردم چون پروانه [های] پراکنده گردند اُگئون دئه مردم داغیلان کپنک لر تکین اُلال لار،

قرآن # القارعه_ آیه ۵	سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۵ :
فارسی =	وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
ترکی =	و کوهها مانند پشم زده شده رنگین شود و داغ لار، چالی نان یون لر تکین اُلال لار،

قرآن # القارعه_ آیه ۶	سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۶ :
فارسی =	فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
ترکی =	اما هر که سنجیده هایش سنگین بر آید و امّا هر کیم کی اُنین موازین ئی آغیر اُلسا ،

قرآن # القارعه_ آیه ۷	سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۷ :
فارسی =	فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ
ترکی =	پس وی در زندگی خوشی خواهد بود اُندا اُرضایت لی عیش ئی دئه اُلاجاق!

قرآن # القارعه_ آیه ۸	سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۸ :
فارسی =	وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ
ترکی =	و اما هر که سنجیده هایش سبک بر آید و امّا هر کیم کی اُنین موازین ئی یئونگیل اُلسا،

سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۹ :	قرآن # القارعه_ آیه ۹
فَامَهُ هَاوِيَةٌ	فارسی =
پس جایش هاویه باشد	ترکی =
أندا أنین آنا سئی (و یئری) « هاویه » دی!	

سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۱۰ :	قرآن # القارعه_ آیه ۱۰
وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهٗ	فارسی =
و تو چه دانی که آن چیست	ترکی =
و سنن نئه بیلیر سنن کی أنین ماهیت ئی نئه دی؟!	

سوره ی مبارکه ی القارعه ؛ آیه ی شریفه ۱۱ :	قرآن # القارعه_ آیه ۱۱
نَارٌ حَامِيَةٌ	فارسی =
آتشی است سوزنده	ترکی =
بیر یانديران عئوت دی!	

صَدَقَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَ صَدَقَ وَ بَلَغَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ، وَ نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَالشَّاكِرِينَ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

امام صادق عليه السلام این گونه دعا می خواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي قَرَأْتُ مَا قَضَيْتَ لِي مِنْ كِتَابِكَ، الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَيَّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ رَحْمَتِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا، وَ لَكَ الشُّكْرُ وَالْمِنَّةُ عَلَيَّ مَا قَدَّرْتَ وَ وَقَّعْتَ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يُحِلُّ حَلَالِكَ، وَ يُحَرِّمُ حَرَامِكَ، وَ يَجْتَنِبُ مَعَاصِيكَ، وَ يُؤْمِنُ بِمُحْكَمِهِ وَ مُتَشَابِهِهِ وَ نَاسِخِهِ وَ مَنْسُوخِهِ، وَ اجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَ رَحْمَةً، وَ حِرْزًا وَ دُخْرًا .

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي أَنْسَاءً فِي قَبْرِي، وَ أَنْسَاءً فِي حَشْرِي، وَ أَنْسَاءً فِي نَشْرِي، وَ اجْعَلْهُ لِي بَرَكَةً بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأْتُهَا، وَ ارْفَعْ لِي بِكُلِّ حَرْفٍ دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ صَفِيِّكَ وَ نَجِيِّكَ وَ دَلِيلِكَ، وَ الدَّاعِيَ إِلَى سَبِيلِكَ، وَ عَلَيَّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيْكَ وَ

خَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ، وَ عَلَى أَوْصِيائِهِمَا الْمُسْتَحْفِظِينَ دِينِكَ الْمُسْتَوْدِعِينَ حَقَّكَ، وَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ وَ
رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

(بحار الانوار، ج ٩٢، ص ٢٠٨)